

UIT DE SCHRIFT.

Maran-atha.

Daarom heeft Hem ook God uitermate verhoogd en heeft Hem een naam gegeven, welke boven alle naam is, opdat in den naam van Jezus zich zou buigen alle knie dergenen, die in den hemel en die op de aarde zijn en alle tong zou belijden, dat Jezus Christus de Heere is, tot heerlijkheid Gods des Vaders.

Fl. 2:9-11.

..... Wat zou een Christus ons baten, die alleen voor ons gestorven was en niet ook voor ons leefde en bad en ons ten goede voor Gods aangezicht verscheen? Maar Hij, die nedergedaald is, is dezelfde ook, die opgevaren is verre boven alle hemelen, opdat Hij alle dingen vervullen zoude. Wat Hij verwierf, past Hij ook toe. Wat Hij begon, voleindigt Hij. Hij rust niet en mag niet rusten, voordat Hij zijn volk heeft zalig gemaakt en hemel en aarde heeft vernieuwd.

Maran-atha, de Heere komt. Hij komt weder, allereerst om zijns zelfs wil. Zijn naam, zijn ambt, zijn eer is er mede gecoeid. Hij komt weder, om het aan de gansche wereld te toonen, dat Hij de waarachtige, de volkomene Zaligmaker is; dat Hij zalig maakt, niet in naam, maar in der daad en der waarheid; dat Hij het eeuwige leven schenkt aan allen, die Hem gegeven zijn van den Vader; dat niemand ze uit zijne hand heeft gerukt of rukken kan; dat Hij gisteren en heden dezelfde is en in der eeuwigheid.

Hij komt weder om met vlammend vuur wrake te doen over alle degenen, die God niet kennen en zijn evangelie ongehoorzaam zijn; maar ook om verheerlijkt te worden in zijne heiligen en bewonderd te worden in allen, die gelooven; om door alle schepselen erkend en gehuldigd te worden als de Heer, de eenige en waarachtige Heer, tot heerlijkheid Gods des Vaders.

Op eenheid van belijdenis loopt dus de geschiedenis der wereld uit. Eenmaal zullen engelen en duivelen, rechtvaardigen en goddeloozen samenstemmen in de erkentenis, dat Christus de eeniggeboren Zoon des Vaders en dies de Erfgenaam aller dingen is. Dan zal alle knie zich buigen en alle tong belijden, dat Jezus Christus de Heer is.

Thans kan die belijdenis weersproken en tegengestaan worden. Want zij heeft eene wereld van onzienlijke dingen tot inhoud. Om haar waarheid in te zien, is het geloof van noode, dat een vaste grond is der dingen, die men hoopt en een bewijs der zaken, die men niet ziet. Wij wandelen door geloof en niet door aanschouwen. De wereld, die alleen met het zienlijke rekt, kan de gemeente tegenspreken, haar geloof dwaasheid achten, en hare hope voor een droombeeld houden. Zelfs is de schijn tegen ons. Want van den dag, dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen alzoo, gelijk van het begin der schepping, zoodat de spotters vragen kunnen: waar is de belofte zijner toekomst?

Maar er komt verandering, Maran-atha. Johannes zag in een gezicht den hemel geopend, en zie, een wit paard, en die daarop zat, was genaamd Getrouw en Waarachtig, en Hij oordeelt en voert krijg in gerechtigheid. En zijne oogen waren als eene vlamme vuurs, en op zijn hoofd waren vele koninklijke hoeden; en Hij had eenen naam geschreven, dien niemand wist dan Hij zelf. En Hij was bekleed met een kleed, dat met bloed geverfd was en zijn naam wordt genoemd het Woord Gods. En de heirlegers in den hemel volgden Hem op witte paarden, gekleed met wit en rein fijn lijnwaad. En uit zijnen mond ging een scherp zwaard, opdat Hij daarmee de heidenen slaan zoude. En Hij zal ze hoeden met een ijzeren roede, en Hij treedt den wijnpersbak van den wijn des toorns en der gramschap des almachtigen Gods en Hij heeft op zijn kleed en op zijn dij dezen naam geschreven: Koning der koningen en Heere der heeren.

Als Christus alzoo in heerlijkheid yerschijnt, zal niemand Hem kunnen weerstaan. Allen zullen Hem zien, ook zij, die Hem doorstoken hebben. Zij zullen Hem zien met hunne eigene lichamelijke oogen, en geen ongelooft, geen twijfel zal meer mogelijk wezen. Dan zullen alle schepselen het moeten erkennen, dat Christus de Heer is, zij zullen het moeten erkennen, zoo niet vrij, dan gedwongen, indien niet gewillig, dan onwillig, hetzij met of tegen hun zin. Van den troon in het midden des hemels af, door al de kringen der schepping heen, tot in de diepte van den afgrond toe zal er maar ééne stem weerklinken: Christus de Heer! En alle schepselen saam zullen de knie buigen voor Hem, die wel diep is vernederd en aan een kruis is gestorven, maar die ook uitermate is verhoogd en gezet is op den troon van het heelal aan 's Vaders rechterhand.

Welk eene toekomst, welk eene schouwspel! De gansche schepping op de knieën voor Jezus! En op aller lippen de ééne, korte, tot haar uitgangspunt terugkeerende, maar toch alles bevattende, thans door velen gesmade, maar dan door allen erkende belijdenis, dat Christus de Heer is, tot heerlijkheid Gods des Vaders!

Kom, Heere Jezus, ja kom haastelijk!

Die overwint, die zal bekleed worden met witte kleederen. En Hij, die de zeven Geesten Gods heeft en de zeven sterren, zal zijnen naam geenszins uitdoen uit het boek des levens en Hij zal zijnen naam belijden voor den Vader en voor zijne engelen.

(Uit: „De offerande des Lofs” van Dr H. Bavinck).

De reformatie 1921
hy 342
1917